

realisation kan ske, så snart misligholdelse er konstateret.

Til nr. 15 og 16

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af at § 4, stk. 1, nr. 4 ophæves, jf. bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 17

Ved et kontoførende instituts konkurs har det lovgivningsmæssigt været forudsat, at de konti, for hvilke det pågældende institut er registreret som kontoansvarlig, straks overføres til andre kontoførende institutter.

I praksis har det imidlertid vist sig, at en sådan overførsel af konti ikke har været mulig, da andre kontoførende institutter ikke har ønsket at påtage sig ansvaret for disse konti. For at sikre anmeldelsesadgang til de berørte VP-konti og beholdninger samt indrapporteringsadgang for udstedere har det været nødvendigt at acceptere, at pågældende bobestyrere indtil afslutningen af konkursen fungerede som »kontoførende institut« for de tilbageblevne kontohavere - uden at boet i henhold til lovens § 62, stk 1, havde ret til at udøve virksomhed som kontoførende institut eller er omfattet af de gældende erstatningsordninger efter lovens §§ 80-82.

Lovforslaget betyder, at der skabes sikkerhed for, at der altid vil være et andet selskab, der overtager rettigheder og forpligtelser for de konti, som et ophørende kontoførende institut har ansvaret for. Såfremt der ikke ved aftale kan findes en løsning, er den pågældende værdipapircentral forpligtet til at overtage ansvaret for så vidt angår egne konti.

Til nr. 18

Der er tale om en konsekvensændring, idet henvisningen til § 50 b i bank- og sparekasseloven er erstatet af den selvstændige tavshedsbestemmelse i § 84 a.

Til nr. 19

Til § 84 a

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse, § 84 a, der erstatter henvisningen i den nuværende lovs § 84, stk. 3, til bank- og sparekasselovens § 50 b, med henblik på at gennemføre eneudrederens anbefalinger vedrørende tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning. Den foreslåede § 84 a svarer med de nødvendige tilpasninger til den bestemmelse, der er indeholdt i forslaget til ændring af § 50 b i bank- og sparekasseloven.

Det bemærkes, at partsbegrebet i den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 6, foreslås indsat som en selvstændig § 84 b, i denne lov.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets og Fondsrådets tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger. Retten til aktindsigt er begrænset i henhold til § 14, 1. pkt. i lov om offentlighed i forvaltningen.

I bestemmelsen er indsat en præcisering af begrebet »Finanstilsynets og Fondsrådets ansatte«.

Præciseringen indsættes for at undgå uklarhed om tavshedspligtens rækkevidde. Den gældende formulering kan give anledning til tvivl om, hvorvidt »Finanstilsynets og Fondsrådets ansatte« kræver, at der foreligger et direkte ansættelsesforhold.

Bestemmelsen præciserer, at personer, der er ansat i selskaber, som Finanstilsynet eller Fondsrådet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i deres drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Bestemmelsen medfører ikke nogen udvidelse af kredsen af modtagere af fortrolige oplysninger.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets og Fondsrådets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at der kan videregives fortrolige oplysninger.

Finanstilsynets og Fondsrådets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder, i aktieselskaber omfattet af § 7 og andre omfattet af denne lov. Hertil kommer et ønske om, af konkurrencemæssige grunde, at beskytte selskabernes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets og Fondsrådets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet og rådet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må selskaberne kunne nære tillid til, at fortrolige oplysninger ikke videregives. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra selskaberne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende selskab selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om et selskabs kunder kan kun videregives med disses samtykke.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor samtykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af